

שמע ישראל

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

אור הזוהר 140 * סיון תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

ספר

קרה מקרה

והוא תיקון נפלא הפרא ופרא לפנס הקרי מלוקט מתורה
 רבינו האיד הכופלא האר"י זצוק"ל ומס' חמדרת ימים
 ובפרט לז"י שראדה קרי בליל יום הכפורים ח"ו
 שלא ידאג כל השנה ומוכסח שיעלו ימיו בטוב ושגורתי
 בנעימים * וגם הוא סגורה להנצל מחמת קרי :

אנכי הצידותיהו לזכות את הימים הנעדר מאיר כלא"א איש תסו"ס
 ידא אלהים וסר מעי חליפה ביקי"א כ"ע :

נרפס פעם ראשונה בשאלונקי יע"א * בשנת התק"ב ועתה יצא לאור שנית
 ברפס ובחוצאת חשופים החכם כמוהר"ר אברהם יצחק
 קאשטילרו נר"ו והמשכיל כמוהר"ר יעקב סערון נר"ו :

נרפס בליוורנו יע"א

כסית את המיתלים לחסדו לפ"ק

Con Approvazione:

תיקון לפגם קרי

צה

תשעה לארצה ובגין דא אמרו פארו חתכו' אין לוקין בשבת. דאלין מלאכו' אימן חשיבין לישאל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים. אינון עקירס והנחה דעבד לון כבת אחת מאן דאעקר חפץ מאתרוה ואנח ליה **לכר** מאתרוה ומרשותיה כאלו אעקר אילנא דחוי דאיהו אוח ברית ואנח ליה ברשו נוכראס.

מאן דעבד דא בריה דאעקר כשחיתיה מרשות דילה ואנח לה ברשו אחרא דאיהו מיה וטחול ודא גרס לישאל דאתעקרו מארעה דישראל ואתגליאו כזרעה נוכראס דאיהו דשות הרבים. והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראס. שכתא' איהו טחול חמ"ה אתתא בישא מרס. שכתא' פליס אתמר והכור רק אין כו מים מים אין כו אכל פחשים ועקרבים יש כו ואיהו רעב וזמאון וקינה וספד וחשובא וקבלא. ואיהו גלותא לישאל וצריכין ישראל למעבד לה שכו ככלא והא אוקמוס ואיהו דבור דחול דאיהו אסיר בשבת. וכר לא אשכח אתר לשריא תימן איהו כרחת כנונא דשפחה דאברהם דאתמר כה מפני שרי נברתי אנכי כרחת. טחול ענה חתמד של בעלך מפל דבלך בעל מטוקף דטפה סרוחה. כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא דא שבת. ועליה אחרת שכינתא פשטתי את כתנתי איכבה אלכשכש רחנתי את רגלי איכבה אטנפס. ובגין דא צריך כר בשבת לשמוי. כלכוסין כשרנא. במאכלין. וצריך לנוסוי מוסיף מחול על הקדש. וכל המוסיף מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת. וכל הנודע גוייפין ליה הניא נפש יתירה ח"ו:

ואח"ך יאמר פסוקים אלו:
ואתה א תירא. ויבון שהטיף. וז' זה עברי מחמו. ג'ול אחר בון יעקב ואל תחת ישראל. ק'ין בון בחלום והס כי סגנו מוסיף שבוים ביר הקלל מרחוק ואת. ק'ב' בכס קריחה זו יחודו מארץ שבי' יושקט לקדושה

ספר קראמר"ה קטן סכמות ודב סאיכות קריאה למקר"ה ח"ו והוא תיקון לקרי לקבץ וללקט הניכונות שנפלו בקליפה מלוקט מרכרי האור חמוס'א רבינו הארי' ז"ל ומסדכ חמרת ימים. וכפרט כיום שראה קרו ח"ו וכפרט עון הפרט למי שראה קרו כיוסד ח"ו שלא יד' כל הסנה ומוכטח שישלי' שנתו יראה ורע יאריך ימים:

הנה כתב הרב ז"ל שלתיקון פגם הקרי ולמוד ככל יום ויום אחר התפלה תיקון מ"ח מתיקוני הויסר וסוף חסובל לסוכי' יקר מוולל ולתקן פגם הקרי וזה תוספו:

ברא שית תמן תרי' תמן שב"ת. כנונא דא ב"ר חשית' כר"א

ס"י"ת. ואינון תרי' טכחות. עליוהו אתמר וסמרו כנו ישראל את השבת יבו'. תרי ומנין ארכור סכא שבת לקבל שכינתא עלאה ותתאה. לדרתם מאי לדרתם. אלא זכאה איהו מאן דעבד לון דירה בשבת בתרי כתי גבא ואתפני מתמן יצר הרע דאיהו הלול שבת ברית עולם דא נדיק דשריון תרווייהו עליוס. כני ישראל אינון תרין כליין נכח וסוד. כנוו דישראל סכא עמודא דאתציעיתא. תלת שביעי שביעי שביעי. אלין תלת אבהן. ענג שבת ונ"הר יוצא חע"דן להשקות את הנ"ץ. ונהרי. אית נהר ואית נהר. אית נהר דאתקרו נחל קרומי' צדן עלאה עליוס אתמר עין לז דאתה אלעים וולתך. האו נהר איהו ו' דנפיק מעדן עלאה דאיהו א' ואעבר בן אכא ואימא ואול חמ"ס חלות שנה ומטי ער נדיק שביעי ומתמן אשקי לבנתא דאיהו שכינתא תתאה וכאה איהו מאן דנטייר דירה לשבת דאיהו לכא דלא אח חריב חמן עניבו דטחול וכעס דמרה דא יז כורא דנוחנס. דעלה אתמר לא תבערו אש בכל מושבותיכם כיום השבת. והכי הוא ודאי. רכל מאן רכעיס כאלו אוקיר כורא דביהנס ארבעים מלאכות חסר חד. אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת ואינון פשרס דלקה ארס ועשרס לחוס ועשרס לנחש

תיקון לפגם קרי

רמזאן ב"ר דה"א חתק שמה בכרסו יקירא
 דה"א עילאה בל"ח :
הנה קריאה נאמל' וו היא סוד בשיעור'
 לתיקון הנז' לכל הימים וכפרט
 ביום שראה קרי ח"ו :

אבל מי שראה קרי ביום הכפורים ח"ו
 ואמר ארבע קדושות סיפר ר"א
 הקלידו לזוהר שלשים יום רצופים מיד אחר
 יוהד ואח"כ המזמורים הכתובים אחר קדושו'
 וגם ילמוד הנז' וגם מירי סבוב בשבוע
 בע"ס יפריש ארבע פרישות כנגד ד' אותיות
 הויה ויניחם כחשמי וביציר יוהד שיכא עליו
 לשלום יתנם לעניו וכשיהא שפירוש הפיוטו'
 יבטח בשפתי ויאמר אלני מפריש פרוטות לו
 ליתנם לנדק"ס בפרש יוהד שיכא עליו
 לשלום :

וזה סדר ארבע קדושות ר"א הקלידו זלזה:
ובכן ולך תצלה קדושה כי אתה לאהינו
 מלך מוחל וסילס :

מי יתנה תוקף תהלתך מי ישיב שייעור
 סבחיך מי ירבו ימי דומיך מי
 יקטוב קריאת קדושתך מי יעשק נכני
 נבאיתך מי יעשה בליגי פהרה מי יערוך
 פונם צויד מי ישיח סגב אלסילך מי
 ינכב כוה נכה מי ימלל מצד מוראך מי
 ילהב לשר לקרך מי יביל בסא כבודך מי
 ירע יופי יקרך מי ישיק ט טעמך מי
 מי יחום חקר חרותך מי יווי ווי ווהרך מי
 ירה ועד ותיקר מי יתנה הוד סהרך מי
 ידלה דעת דתותך מי יגיד דל גבורתך
 מי יבאר ביאור כינתך מי יאמר אומץ
 אילותך מי יגשר בן תהלתך כתהלתך
 בן אמרתך באמרתך בן כרייתך ככרייתך
 בן גדולתך כגדולתך בן דעתך כדעתך בן
 הליכתך כהליכתך בן ויעודתך כויעודתך בן
 זהרתך כזהרתך בן חופתך כחופתך בן
 טהרתך כטהרתך בן ישרתך כישרתך בן
 המירתך כהמירתך בן לכישתך כלכישתך בן
 מרתך כמרתך בן מלכותך כמלכותך בן
 נעיותך

ואקט ואזכן ואין לקדושה:
 מחריד: ג"פ וכוון בתיבת אמת
האל תמיש דרכו כי מה שהיתה השב"י
 אמת ה' כבדויות ח"ו בעונו
 צרופה הנן הוא לכל בסוד מארת ח"ו עתה
 החוסים בו: ג"פ ע"ת אובתו יחוו להיו'
 אמת

ואה"ך יאמר ג"כ שיר היחוד הוה
 שתיקנו הארז דכו עילאן
 והוא מסובל הרבה לתיקוזה וזה תוארו:
יחיד הוא כמלכותיה י יחיד הוא
 בבאותיה י יחיד הוא בסתימותא
 דה"א עילאה יחיד הוא בשבועה רקיעים וכל
 רקיע יטבח יתיה במרומא ברפת יחיד הוא
 בשעתא דנהיר ויווא דה"א עילאה בה"א
 תתאה יחיד הוא בסיפין דמרכבא דנהיר
 ויוואן לאילתא בשעתא דהתחברא יעם
 בעלז י יחיד הוא כדרכא עשירית דמרכבא
 יחיד הוא בנאות דאזלי בשעתא דיתחבוקן
 דין עם דין י יחיד הוא ברל"ת וא"ו יוד לתתא
 יוד לעילא כין תרין כרוכיא יחיד הוא כנהרא
 דנפיק מערק וחתמסיד לרל"ת יוד בשכינתא
 תתאה יוד עילאה י יחיד הוא ככתפין דזוז
 דאינון כטיין לתרין פרבורין דאינון לצילא
 יחיד הוא באחרותיה דה"א רמיוא כצולמתא
 שפירתא דגלינא ולא גלינא י יחיד הוא בתרין
 ותלתין רקיעים דאינון מתכסיין מכולהון
 יחיד הוא כתלת מרכבות דיליה דנהור יעזיה
 שרי י יחיד הוא בעשרים וארבע דלוגין
 דרליב ורליב ורליב בה"א עילאה

יחיד הוא בתרין ותמסין כרופים דה"א
 דזינון שבלין דל"ת וא"ו דלא
 יעזן י יחיד הוא בשעתא דנפיק טלא מבין
 ח"ו י יחיד הוא רמיואן ולא רמיואן רמיואן
 אינון ולא נטלין דיווד עלא גליין ולא גליין כסנין
 ורכבן רתיבין יסין ככופיין דליהון אלפין
 דאתמר לככתני תקעין ולא מיכבין כמה
 מתכסיין כלא דרל' בלה דאינון כלהון
 ולא גליין ולא

תיקון לפגם קרי

צו

והעליונים מויו הודך שבעים ומתהללים בו כבודך שמים וארץ מלאים ומי כצבך ישראל בני אחד בארץ המאמרים ארנותיך סמימדים אהותך המכרכלי'טה כבוד מלכותך המספרים ההלכה העורכים תחן לחלותיך המנעמים וזר להצלותך המארוכים רון לרנותיך האופנים שיח לפחותיך והסעמד ונחלתך באן מרעיוניך קרש ראשית תבואתך קרה קנייניך וחבולתך חלקך וחלי שפרתך ישראל העצמת' ישרון מכחר טנתיך הדבקי'כאמונתך יובים ברשך השפנים כחזרתך יהצושקים בירחתך התמידים בעבודתך כהשפיל לחברות ביתך הכמהים בקרש חוותיך התאכים לקרבתך הנהרגים על תורחך הנסקלים על אהבתך הנשיפים על עדותך הנחנקים ונטבחים ונטבעים ונקברים חיים על יסוד קרושתך הקרואים עדתך יסוד אגידתך :

ואותו גדול ואין גדול כגדולתך והס עדיך כי אין כלתך ומה יעמוד כחילוד אשה בוגר מטפה באוזה ומה יצו עווק לררשה שבחך כשה לפרושה נסחך בניה לחרשה להטיף תקן ולת'שה להבול חמיבש וכקשה ומחיתי עניי קשה ודרכו מצוקה וכתובתו כתובה ונטוש' וחטאהו על לוח חרושה חקוקה ומפורש' וגו' וצף כחשה יעוב כחלושה ובויהו בגיא כשושה בתחתית ארץ רטושה בייטון חושך כפוסה כטמון' מה כחוסה ויבשה כחטר ויבשה ויבשה מני' מה וכלו מלא בוסה ומה יצמו' עצר' ומה' מה' מה' ויהמה כרבישה ומ'נהכל צמו לפסוק ואין להסתר מפניך ואין להחב' מ'ך כ'כל' נישוטטים עיניך ובלוי לך בניגוד וזמר הוא יבנה מדף האקא יכש הוא מרש' את הרשי ארומה הוא הכל' ה'לים הוא כי כמה כחש הוא אכוש זנוש הוא כי כש' ו'ן הוא ארש' אפר' רש' מרה הוא כשה בוסה סרוחה רמה הוא מיוחס כחט' מחולל כצנן הוא וזר' לבו רע מנעורנו חורש רע כחורנו אורכ' לנו במסחרנו מקנן כממש' בסתרנו בזנוב במפתחי חרנו מבאישן

השיקח

נעומתך בניעומתך כן שירותך כשררותך כן ענותוהך כינותות' כן פרישותך כפרישותך כן כניעותך ככניעותך כן קדושתך כקדושתך כן רוממותך ברוממותך כן שבחך כשבחך כן תפארתך ושמד' ירוחם על כל ברהה ותהלה. על כל זקוף ותפארה. על כל שבח ושירה : על כל יגון ורח' מה : על כל קינוז וקריאה . על כל שפוף ובהלה . על כל פאר ועניחה . על כל עון ועושה . על כל סיפור ושיחה . על כל טוה ופנינה על כל גען מלה . על כל לבוב ולה' בה' . על כל הבור והמוצה . על כל יסוד ויראה . על כל טעם וטהרה . על כל חסן וחידה . על כל זמר ונירה . על כל יהו ותודה . על כל קלל והודיה . על כל רבוב ורעה . על כל גדול וגזום . על כל כטוי וכרכה . על כל אונ'ר ואמירה :

אלהי האלהים ואדוני הארונים . מלך על מלכים . מושל על כל מושלים . איש על כל אימים . מורא על כל נוראים . דם על כל רמים . גאה על כל גאים . נשא על כל נשאים . גבוה על כל גבוהים . ומביט אל עניים ונפאים ואת שמים ודרכים להחיות לב כדכאים רוח שפלים וחלכאים על כן גדלת ה' אלהים ונעלית על כל אלהים כי אין כמותך כאלהים ואין זולתך בתחתונים . ואין בלתיך :

אלהי האלהים שמים ושמי השמי' כבודך מספרים כנפות הארץ ומירות לך משמימים . שרפי הקודש קרושתך מקרטיסי' אופני מרכבה כבודך מהרכים כובכי בקר יחד מרמנים . ויריעו על כל בני אלהים . מאכרני'ם שמך מאדרים . הררי גובה ועמי יצר מרמנים כהרות כף תפחאים חיהו ארץ וזיו שרי ארים כחוללים תמינים וכל תשומות מהללים ככחלילים וכל יצורי בראשית פוכחים הלילים לשם קדשך אל אלים וכולם אליך מספרים מיחלים לתת להם ציד ומאכלים שתחתונים מפתוחת ירך מונים ומתכלכלים

תיקון לפגם קרי

ואות לטובה עשהם עשית וחובתם לכל הדא' ואהבתם לעין כל גלית ולשכון בתוכם האבת ולחנות ביניהם חמדת ולשבת כועדם אותם ועין בעין למונראתם זכין כדוכים כבודך צמצמת וענן יקרך על כפורת הצעת וענן הקטורת לכסותו כיום זה פקדת ומאן לסליחה אותו שמת ולכפרם אותו יסדת ומנותיו כדת צוית וכתבת וטביח ושלשת ואחרותיו פרשת ועונשיו שלשת וקרבנותיו קנב וערך עבודתיו סדרת וריצוי סויותיו ספרת ורקוח תמדותיו הערפת וסדר מערכותיו הוספת וטוהר טבילותיו חנית וקדוש רחיבותיו חשבת ואזכרותיו בטבל סיית' ותודותיו ווירוי סמכת וצינויו ככקר רשמת ולוכן עטויותיו חוית ופזווי שרדיו הורח ועילו תחלוצותו בארת וטנוי החלפותיו למדת ולקדושך אותם מסרת וכל תודותיו הודעת וכל דתותיו חקרת וכל מאפסיו חרצת וכל חקתיו חקקת וכל גודותיו גזרת וכל עניניו חרתה וחכלו מכל הנעמת וחאלו מכל רשפרת חופש לרצונים אותו שוית דרור לשכיום אותו תתוית פתח חיי לייסידים אותו תכבת יום עשור לעשירה חקקת סבת סבתון לשוכתי עונג שהה יום כפור לנותנו כיפרתתה לעפר עונות למחול ודוכות לכלה פשיעם להתם חטאים לטהר טמאים להדיק דמים לצמצח כתמים להרהיץ נזאים להלכין כשלב שנים לצחר בצמר ארומים למרק חובים לנקות חייכים לזכות אשמים לזכך אשמים לותר לנתאמים לסלוח לכל ערת תמימי' וצתך כיום זה יחד נאחרים וכחן לפניך נועדים וטבונתך אתם מועדים ונצרנים ומתוועדים וביראה אותך עובדים ובאימה לפניך עומדי' וכנילה רוערים וכחילה תסלדים ופשיעיהם מתודים ומטהחיים ומודים וכורעים וסוגדים וארצה לך קודים והלתותיק שוקרים ובאחד באגדים יחורך מיחדים וקדושתך מצידים ואחונתך מסצדים וצדקתך מגידים וחסרך ואמתך לא מחדים ועורכים טוע כמעמדים ומזריחה ועד סקיעה טכחך מתמידים ופניעות

טעיסה כזהמת שאריו תפיתו להטות אטוריו חיה לו בעזכריו חשוב לו כצרו והוא ראש לכל צורריו תיצר לו בכל מצרו מודה לו בכל עבריו מרגיו לו בכל אכריו מעניכו בריבוריו מחטיאו ברוצ הרהוריו מתקש להפילו במכמוריו התנהל לרחותו במהמוריו וצר לו צמוריו לילי אתה עוזר לו מצרו וככל יום ויום מתחדש עליו חושב מחטבו עליו להתעלל ולהתגבל עליו לעקישו באורחות עקוליו להאשימו באשמת גיעוליו ולהלעיבו במשך תרעליו ואיננו דורש לשלום עליו פחים טומן לרגליו רשת פורש ליד מעבליו ומוקשי' שת לו במסלוליו כורה שחת בשביליו לתוג לב ולהרבות הכסוליו וכחולס הולמו בכלפות זכסילו על כן יאחרו מושלי חסליו אוי לבית שמהרסיו ומחריכיו מושליו ומה יצרך בחפעליו ומה יזכה בתעלליו כו שידר בא בבוליו לשודרו ללוחמו כרובתחוליו לכן הקדמת רפואה ותעלה והעלית ארוכה לכהלאה וכחלה והכנת צרי וחתול ללא חחלה והגהת חוזר להרעות מחילה וקבעת יוהך למחילה ולסליחה לבא שצדיך בתודה ותהלה לקרב פניך בתודה וחילה להוכיר בו רביצי מכפלה בעת רצון לשמוע תפלה להצביר כל שחן ותפלה להניח כל און ותהלה להצמיח בדיקה ותהלה ולהפר בעם ולהרבות חמלה להרים מבסול ולהסיר תקלה לפנות דרך ולישר מסילה לתת לטובכים טהרה וטבולה להעמיד רוח והגלה להשליך עון בעחקי חצולה לשאת ורון ומעילה ויוהך מכל ימים קדשת וצל כל ימים אותו עלית וכו מכל יום במרת ומיצרו אותו לך יסדת ולדור דיעה כחו ידעת ואודם די זהב בו ויתרת ומכתב חרות לעניו נתתה ומלחתי כרביך בשרת ועל הרע נחתת ועל כניך נחתת וכנבוה שמים חסרך למו הנכרת כרחוק נזרח ממערב פשיעם כרחקת וזכות הררי קדם וזרת וכאב את כן אותם רצית ועל כל אום ראשם נשאת וקרגס בכבוד רחמת ומשפל הנכהתמו והתללת

תיקון הפגם קרי

צי

תדורך חילים יחסנוך סהודים יטעמך יקרים
 יחדוך ככירים יפתיהך לזהטים ולכבודך
 מלאכיה יחליפוך נוגנים ינחוך סרפי סלדוך
 עירוי יעלך פלאים יפארוך צבאות יצללך
 קלים יקדשוך רבבות ירוממוך שלאנים
 ישבחוך תרשימים יתמידוך קדושה מטולשת :
אל בדוב עצות תכן את הרוח טרם
 ככרוכ טס וידא על כפיו רוח גס
 פלס ומשקל יעשה לרוח טרם דברו כדורות
 תעש הרוח הלא על סערה הצמיד הרוח טרם
 ומאוד יוציא הרוח זה הים הגדול יטיל בו את
 הרוח טרם חיל נוזלים יערים רוח טרם יפגן
 אל ויעמיד הרוח טרם יולו מים ושא הרוח כל
 ליל בירו תפקד כל הרוח טרם לאנילו תשוב
 הרוח מדוקה בכלמו נפח בו נשאת רוח טרם
 נשחה אליו תאסף עם הרוח הלול גן נטע
 מתהלך לרוח טרם על פני גיא הצביר הרוח
 פץ עבוד מודרים לא ירון רוח טרם נרחו סור
 ויכלו מרוח טרם כל נקרא אלפי הרוח טרם
 רחף על פני מים רוח שלטון לא סה ליציר
 להלוא את הרוח טרם תנה מנגן אנה אלך
 מרוח לכן כל אשר באפו נשאת רוח אכן
 כחמה היא הדחיסלרו וסלסלו לחל כורא רוח
 כחיה ואופן יכא כס הרוח :

תמיד

תתלונן בידך כל נפש שגבות
 וודמות לך תורה הנפש רנית
 להמציא כופר לנפש קדוש לבעבור תכדריך
 כל נפש בוס אבהרהו קראת עמו נפש עשצ
 בלא רצת לא טוב לנפש עמל וכל פועל לא
 ימלאו נפש סיכוך אכרים תמלא חית נפש
 נצלם מכל נהם יציאת נפש מיתה חמרקת
 עון חסאת נפש לכן בכל צרה אשפוך לך
 הניש כנפשו מנח לתלט כמו נפש יחד כל
 הנפשות לך כאחת נפש טהוריק החגלת מכל
 טמא נפש חסרון ודין בעת תת כל נפש זכה
 וטהורה כהיות הנפש ואובי לתמוחייכי תאמר
 לנפש הלא כצדור החיים תוצר הנפש דורשי
 הבון דת מסיבת נפש גוי ונכרי בהעישם
 נפש בכף הקלע תקלע מהם הנפש אליך אל

באמת

לצרות חמש מאהש חפיתדים מול עכורות
 חתם בעיתורים ולשמך מהודים בכל עון
 ומאודים וכולם צמים ומתענים אבות וננים
 גדולים וקטנים בחורים ונקנים ומרכים
 תחלונים בדברים ועורכים רננים ומרכים
 ותתחננים לפניך ארוני הארונים לפרותם
 חכוכד עונים ולמחופש צימו כעננים לשבות
 שוב מעננים להיוון מהם שיחה מעננים כי
 הם דלים ואמנים וכלך מתלוננים
 וכאכרתך מתנוונים וכסתרך ננפניה וכך
 נשענים וכעני עכרים אל יד אדוניהם וכעני
 ספחה אל יד גברתה לך פונים להדכות למו
 פדיונים לכבסם מצחן דפיונים להשליך בצול
 זרונים לשחק בעלי דינים לחלם הלשני לוטשי
 חיים וכידונים להשיב חרב לנרנים להגביר
 תליוני יואד ווכיונים ולהחסי קטרוצים עמהם
 קדושים וסדר שליחה מכינים ודברי רבוי
 תכוננים עבדות שלש עשרה מרות אופנים
 חתם חלפת לכחן בחיוונים בעבור כבודך
 כל פניה כרביך עפציר פנים אל פנים וכל
 קיום כס עתניגלי ונאפנים וערך ודוי חסנים
 ודקויתך חתנים לגבור למו שלשת איתנים ויום
 קדוש חתונים לחלבם מדיאש פתנים להרלובם
 חסרן חעניה לרליתם מדכוי תנינים להצלות
 תבור שאונים לנתק מהם מוכרות שיטנים
 לפנותם חלעג שאננים להזילם מנאונים
 להשיב שבותם כיונים להלטם מהופת
 דראונים מלהט מתהפכת כדמיונים דשפי
 להב ועשונים מדורות חס ואורים עצמים
 לכחך כשיר בעל שושנים ורכותי קדם צבא
 עליונים כשורים כי תדריק כמים אשר לצבדים
 לך נקנים יתחוו זה לזה בתמהונים וכתי
 כתיים הזונים המונים יאמינו ויאמרו בארש
 סכונים מואל כמוד נושא עון ורע אחונים
 יעובר על פשע נטעי כאמנים ואשרי העם
 סכבת לו צונים ואשרי העם סה' אלהיו רוכנים
 וקראך עליונים ויעליבוך תחתונים ואז אלים
 יארידוך ברקים וכרכוך גדודים יבדלך דולקני
 ודשך המולה יסדרוך ותיקון יודוך וכים

כה א 5

תיקון לפגם קרי

מי יערוך איך מענה לספר גבורו רחמיך להגיד ולספר הגירה ואזכרה כי ענתו מספר ועד כמה וכמה איך חסר כי אתה צעדים סופר פשע ועון חסר ובסוד חמד כל כופר תחכה לו לשיב ולהתפרר לכלתו לבוש ולהחפר כי לא תחפז במות אשר זפר לכן שמה עשרת ימי שפר לעשית בהם תשובה מהיו לחפר ואם שכ וחנן באצרי שפר יעמוד חליץ וישרו יספר ותקשיב ותאמר מצאתי כותר וכו' והך מתכפר כי כשמו כפור מכפר וכל מעשיו לו תכפר וכל חטאיו תרוח ותפר ויוחק לחיים בגליון ספר בהן גשמי היום אליך חטאינו לחפר כחודם ועוזב להתכפר ואם באדם עכרנו בריחך להפר אתה אל ולא איש פנינו אל תחפר בזכות גם אננו עפר ואפר וכאז בערופה לנו כפר :

כפר רחו' לאופרי לך שיחה בטוב וסלח לך היא הסליחה לולי מעש תתן סליחה ואם כפי פעלם אין להסלחה ואם תשמור עונות יחיו כסוחה בהן גשמי היום לשוחחה בחינוך הניון שמיים וסליחה בטוחים כי עמך הסליחה מקוים לרחמיך מאויה לסליחה :

לסלחה עונם גשים לחלותך להרכו' לנו מחילתך כי היא שכתך והיא תהלהך כי הם עמך ונחלתך רציתך וסבולתך מציעה ירך ופעולתך ואין לנו אלום וולתך ומושיע אין בלתך וכנמת לצור סלחתי כמלתך כן הכשר סלחתי לאזהכי תורתך להודיעם רחמי גדולתך ויביעו ומר לעלותך :
לעלותך כניא ובשחקים ולסלוח עונם כלם כואקים כי הם מחפשים רקים לכן גדלים שערך רופקים סלח נא עוננו לפניך ציחקים ורור שלשת אבות אשר לך חסוקים וחכל נחלה לשמך חקוקים ושכופה אשר בימית למו תקים לקוראך ומעמקים להושיעם מהיות עוד רחוקים אשר להנרקים תמן מפניהם להשיב שכית' באפיקו' כי הם עכרך ועליהם חתרפקי' ולחוננם

באותן אשא את הנפש לבן ככל לב וככל מאד ובכל נפש איחר זכרך תמיד שמי' וכסף עד אשלם לך את הנפש :

אליך וערוך יבא כל בשר חחת כי מעמיד לא במעשה כשר כירך תאסף רוח כל בשר שאתה הוא אלהי הרוחות לכל בשר גם לרמה הוא רבוי בשר רוע פה הוא המחטיא בשר דור שטף כהשחית ועש זמת בשר קנפת ונמת בגם הוא בשר שלא בקצפק על חטאת בשר צור זכור תזכור כי שמה בשר לכן כירך אפול ולא כירך בשר פקודת דיכירך לא כריני בשר זה אתה הוא אלהי הרוחות לכל בשר עורך ונותן לחם לכל בשר הו לכל החי קראת בשר סככה' גיר וענה וארבת עוד וכשר טהרה תטמא בזית בשר נא לכן אוי לבשר מפני בשר יליל צרים שהענו וסמר בנו בשר מעיק יהמו על כל בשר בבור שם קרסך יכרך כל בשר לחוד דרך מרפא לכל בשר לכן לעת תשפו' רוחך יצל כל בשר גלוי כבודך עראה כל בשר ובה שמיעך שנית יחס כל בשר :

אדריך תלווים עינינו ה' אדוננו בירך במקהלות עמך מה אדיר שמך גאלנו שנית מוציאינו ה' אדוננו רר בשמי מרוסך מה אדיר שמך ה' לך האמרנו ה' אדוננו ומירעם מרותמי שמך מה דיר שמך זכור ברוח איתנו ה' אדוננו חי כי אין ורעמך מה אדיר שמך טהור לשונך קנינו ה' אדוננו יחירי הדן בעולמך מה אדיר שמך כחך יברל מלכנו ה' אדוננו לבנו רחם לרוחמך מה אדיר שמך מנוף כרוז גאלתנו ה' אדוננו מהלך באלו מרוחמך מה אדיר שמך סערנו וסמכנו ה' אדוננו עכנו וזורה לשמך מה אדיר שמך פרמו וחננו ה' אדוננו צור פולמים שמך מה אדיר שמך קומטנו והקימנו ה' אדוננו רחמיך יקרנו ועמך מה אדיר שמך שניע קול תחנונו ה' אדוננו שמך אל לבכנו יחודך יחד הנעמינו :
וכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח :

חִיקוֹן לַפֶּגֶם קָרִי צַח

לְחַוֵּנְנָם בַּעֲמֵי עִמְקֵי' לְהוֹצִיא דִינָם כַּעֲשׂוֹקֵי'
לְקַרְבָּם אֵלֶיךָ מִקְרֹב רַחוּקִים כֵּךְ לִהְיוֹת כְּאֹדוֹ
רַחוּקִים לִנְנַחֵךְ בְּשֵׁר כַּעַל שׂוֹמְנֵי עִמְקִים :
עִמְקִים כַּפֶּלֶטֶךְ תַּחֲפֵשׂ נִדְקָה כְּשׁוֹב
וְסֵלַח לָךְ הַנִּדְקָה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ

לֹא יוֹכּוּ כַּעֲיֹנֵךְ בְּדִין וְכֹל בְּאֵי עוֹלָם עוֹבְדִים
לְפָנֶיךָ כִּכְנִי מִדִּין כִּכְבָּר' רֹעֵם עֲרֵרוֹ וּמַעֲבִיר
צֹלֵם תַּחַת שִׁבְטוֹ כֵּךְ הַעֲבִיר וְהַכְפִּיר וְתַמְנֵם
וְתַפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל חַי וְהַחַי' קִנְ"ה לְכֹל בְּרוּם
וְתִכְתּוֹב אֶת גִּזְרֵי דִינָם :

חֲדַבֵּר בַּנִּדְקָה חֲכוּן כַּסִּיךְ מִתּוֹקֵן בַּנִּדְקָה
וְלֹאִין זְכוּת וְהַעֲשִׂי' תַעֲשֶׂה נִדְקָה כִּי לֹנוּ בּוֹש' **בַּנִּדְקָה**
וְלָךְ הַנִּדְקָה לְכֹן לְמִרְמוֹךְ תַעֲלֶה נִדְקָה כְּמִדַּת
טוֹבֵךְ אֹתָם לְנִדְקָה קְרוֹשׁ אֶתְהּ וּנְקִדֵשׁ בַּנִּדְקָה
כַּסְלַחֵךְ עֵינֵי שָׂבִי בַּנִּדְקָה :

בְּרֵאשִׁי הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן וְכִיּוּם זֶס כַּפּוֹד
יַחַתְמוּן כַּמָּה יַעֲבִרוּן וְכַמָּה
יִבְרָאוּן מִי יַחִיהֵם וְמִי יָמוּת מִי כַּקִּיצוֹ וְמִי כֹלָל
קִיצוֹ מִי בֹאֵשׁ וְמִי בַמַּיִם מִי בַחֲרֹב וְמִי בַרַעֲב מִי
בַרַעֲשׁ וְמִי בַמַּגֵּפָה מִי יִנּוּחַ וְמִי יִנּוּעַ מִי יִשְׁקוּם
וְמִי יִטְרַף מִי יִשְׁלִיּוּן וְמִי יִתִּיסֵר מִי יִרוּם וְמִי
יִשְׁפִּיל מִי יַעֲבִי וְמִי יַעֲשִׂי' וְתַשׁוּבָה וְתַפְלֵס
וְנִדְקָה מַעֲבִירִים אֶת רֹעַ הַנּוֹרָה כִּי כַּשֶּׁמֶךְ
כֵּן תַּהֲלִיךְ קִשָּׁה לְכַעֲסוֹם וְזוֹחַ לְרַצוֹת כִּי לֹא
תַחֲפִיץ כְּמוֹת הַמַּת כִּי אִם בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרַכָּיו וְחַיִּים
וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחֲכֶה לוֹ אִם יִשׁוּב מִיֵּד תַקְבְּלוּ
כִּי אֶתְהּ הוּא יוֹצֵרם וְיִוֹדַע יִצְרָם כִּי הֵם בְּשֵׁר
וְרַם אֲדָם יִסְדּוּ מַעֲפֵר וְסוֹפּוֹ לַעֲפֵר כַּנֶּפֶשׁ
יִכִּיא לְחַמוֹ מִשׁוֹל כַּחֲרָשׁ הַנֶּשֶׁבֶר כַּחֲזִיר יִבֵּשׁ
וְכַיִּץ נֹכַח כֹּזֵל עוֹבֵד וְכַעֲנָן כֹּלֵה וְכַרוּחַ
נֹשֶׁכֶת וְכַאֲבַק פּוֹרֵחַ וְכַחֲלוּם יַעֲוֹף :

בַּצְדָקָה תִּשׁוּבֵךְ עִם לָךְ הַתּוֹמִים כִּי
רַחוּם אֶתְהּ וּמִלֵּא רַחֲמִים וְלָךְ
הַסְלִיחוֹת וְהַרְחִמִים וְכַשְׁכֶּתֶךְ עַל כַּסֵּא דִין
תַּבְקֵשׁ רַחֲמִים וְתַהֲפִיךְ מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת
הַרַחֲמִים לְהַנְדִיךְ בְּנִים לָךְ רַחוּמִים לְנִקּוּתָם
נִוְטֵינֹף כְּתַמִּים לְהַאֲוִין שׁוֹעֲתִם מִסְרֹמִים
אֲשֶׁר הֵם בַּחֲזוֹתֶיךָ עֲרוּמִים וְלֹשׁוֹב אֵלֶיךָ
מַעֲרִימִים חֲטָאֵנוּ לָךְ נֹאֲמִים וְכוֹר לְמוֹ זְכוּת
אֲבוֹתָם תַּמְיִמִים וְתַחֲנִינָם תַּשְׁמַע מִחֲרוּמִים
וְאִם תַּפְלֵשׁ מַעֲשִׂימוֹ יִהְיוּ נִבְלָמִים וְתַתְּנֶהֱב
פַּתְּהֵם כְּמִדַּת הַרַחֲמִים לְפָנֶיךָ לְמַצוֹא חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים וְנִשְׁוֹרֵם תִּלְאָכֵי מִרוּמִים אֲשֶׁר הֵם
מִדִּינֶיךָ חֲתִים וְרוּחֲמִים כִּי תַנְדִּיךְ בְּדִין כַּכְתַּבְתִּי'
יַעֲבִיחוּ פֶה וְיִהְיוּ מִרוּמִים וְיַשְׁחִיבוּ לְאֲדָרֶךְ
שִׁיר נַעֲיִמִים וְלַהֲבִיר כַּמֶּךְ קוֹל מַרְעִימִים מִה
אֲדִיר שֶׁמֶךְ כֹּכֵל הַרוּמִים וְגוֹדֵל חֲסֵדֶךָ הַעֲלֵ
מִרוּמִים כִּי לֹא תִנּוּחַ לַעֲוֹלָתִים וְלֹא תַקְנֹף
לְאֹרֶךְ יַמִּי וְרִי מַטֵּה עִם זִבְחֵי מִרוּמֵי לַהֲעִירֵן
וְלַהֲקָרִישׁ לַעֲתִיק יַמִּין וְשִׁילֹשׁ קְרוֹשׁ' מַפְכִּיחֵי'
וּמִרוּמִים :

וְאֵתְהּ הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם אֵיךְ קִצְבָה
לְשַׁנּוֹתֶיךָ וְאֵיךְ קִצְבָה לְאֹרֶךְ יַמֶּיךָ
וְאֵיךְ שִׁיעוֹר לְמַרְכָּבוֹת כַּכּוֹרֶךְ וְאֵיךְ לְפָרֵשׁ עֲלוּם
שֶׁמֶךְ וְשִׁחֲנוֹ קִרְאֶת כַּשֶּׁמֶךְ עֲשֵׂה לְמַעַן שֶׁמֶךְ
וְקִרְשׁ אֶת שֶׁמֶךְ עַל מַקְדְּשֵׁי שֶׁמֶךְ :

וְנִתְנָה תּוֹקֵף קְרוֹשֶׁת סִיּוּם כִּי הוּא נוֹרָא
וְאִיּוּם וְכוּתֵשׂא מְלַכּוֹתֶךָ וְיִכּוּן
כַּחֲסֵד כַּסֵּאֵךְ וְתַשֵּׁב עֲלֵינוּ בְּאֵמֶת אֵמֶת כִּי אֶתְהּ
הוּא דִיּוּן וְמוֹכִיחַ וְיִוֹדַע וְעַד זְכוּתֵךְ וְחוֹתֵם
וְסִפֵּר וְמוֹכֵה וְתִזְכּוֹר כֹּל הַנֶּשֶׁכְּחוֹת וְחַפְתָּח
סִפֵּר הַזְכוּרוֹת וּמֵאֲלֵינוּ יִקְרָא וְחוֹתֵם יִד כֹּל אֲרַם
כִּי וְזִפְרֵי גְדוֹל יִתְקַצַּע וְקוֹל דַּמְמָה דָּקָה יִשְׁמַע
וּמֵאֲלָכִים יַחֲפֹז וְחִיל וְרַעֲדָה יֵאֲחַזְוּ וְיִאֲמְרוּ
תַּגֵּה יוֹם הַדִּין לְפָנֶיךָ עַל זִבְחֵי מִרוּם בְּדִין כִּי

וּבְכֵן וְלָךְ תַעֲלֶה קְרוֹשָׁה כִּי אֶתְהּ אֵהִינוּ
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח :

כִּי רַחוּבוֹ בַּעֲרֵבוֹת וְעוֹנוֹ כַּשֶּׁחֲקִים וּוְרוֹעֵנו
כַּמַּעֲנוֹ וְקְרוֹשׁוֹ כּוֹכֹב וְאֵהִתָּנוּ בַּעֲרַפֵּל
וּמוֹרָאוֹ בַּשָּׁמַיִם שְׁמִי' וְקִשְׁתּוֹ כַּשֶּׁמֶי' וְקוֹלוֹ עַל הַיָּם'
וּמוֹשָׁבוֹ בְּרוּם וּמַכְסּוֹ כַּתַּחַת מַמְעֵלָה קְרוֹשׁ
וּמַמְטָה בְּרוּךְ מַמִּים אֲדִיר וּמַנְהִירוֹ קִיל וְתֵאֲרַץ
זֶמֶר וּמַעֲבִים רַכֵּן וּמַהֲרִים דָּקֵר וּמַנְבַּעוֹת שִׁיר
וּמַכֵּל בְּרוּם תּוֹקֵף וּמַכֵּל רֵאֵשׁ כַּפֶּף וּמַכֵּל עֵינַי
רַמּוֹ וּמַכֵּל אֲזוּן שֶׁמֶךְ וּמַכֵּל פֶּה הַדּוּרִים וּמַכֵּל לְשׁוֹן
שֶׁבֶט וּמַכֵּל בְּרִין רִין וּמַכֵּל לֵב רַחֵם וּמַכֵּל קֶרֶב
הַבִּיּוֹן וּמַכֵּל כֶּרֶךְ כְּרִיבָה וּמַכֵּל קוֹמָה הַשְׁתַּחוּיָה
וּמַקְנִים כַּכּוֹר וּמַאֲנֵשִׁים וּנְשִׁים שִׁיר וּמַכְתּוּרִים
וְכַתּוּלֹת

תיקון לפגם קרי

תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי :
האצ ממני ואכלינה בטרם אך ואינני :

סי' פ"ח ע"ד מוזני לבני קרה להנצח
על מחלת לענות מאכיל

להימן האורחי : ה' אלשי יאונתי ויה צעקתי
כלילה נגדך : תבוא לפניך תפלתי הטס הזקך

לרנתי : כי שבעה ברעוה נפשי וחיי לשאל
הניצו : נחשבתי ער יורדי בור הייתי כגבר

איך איל : במהים חפשי כמו חילים אבני קבר
אשר לא זכרתה עוד והמה מידך נגדני : שתני

כבוד תחתיות במחשבים כמנלוח : עלי סנוכ'
חמתך וכל משברך עבתי סלס . הרחק מירעי

מחני שתני חועבות למו כלא ולא אצא : עיני
דאבס מני עני קראחתי ה' ככל יוכ שזחתי

אלך כפי : הלחמם תעשה פלא אס רפאים
יקומו יורוך סלה : היספר בקבר ססרך אנומתך

באכרוך : היודע בחשך פלאך וצדקתך כירך
נשיה : ואני אילך ה' שועתי וכבקר תפלתי

תקדמך : למה ה' הזנח נפשי תסתיר פניך
ממני : עני אני ובוני מנער נשאתי אמיד

אפונה : עלי עברו חריבך כביתך כחת חוכי
סכוני כמים כל היום הקיפו עלי יחר : הרחקת

ממני אהב ורע מירעי מחשך :
סי' ק"ד אהבותי כי ישמע ה' את

קולי תחנוני : כי
הטה אונו לי וכימי אקרא : אשפוני חבלי מות

ומצרי שאל מצאוני צרה ויבין אמכא : וכטס
ה' אקריז אנה ה' מלטה נפשי : חנון ה' וצדק

ואלהינו מרחם : שומר פתאים ה' דלותי ולו
יהושיע : אובי נפשי להמוחיכי כי ה' גמל

פליכי : כי הלנח נפשי ממות את עיני מן
דמיצ' את רבלי מרחי : אהלהך לפני ה' בארנו'

החיים : האמנתי כי ארכר אני עניתי מאד :
אני אהרתי בחפני כל האדם כוב : מה אשיב

לה' כל הבולוהי עלי : כום ישועות אשא
וכטס ה' אקרא : כדרי לה' אשלים נגדה נא

לבל עמו : יקר בעיני ה' המותה לחסידיו :
אנה ה' כי אני צדקך אני עבדך בן אמתך

בתהת למוסרי : לך אובח ונח תודה וכטס ה'
אקרא

ובתולות הלל ומצוללים ויונקים עיו ומדור
לדור נבורה ומצולס וצר עלם כרסס רי כלס

כראת למצנך יקראו זה לזה ויעניו זה לזה
ויאמרו זה לזה בושו יבושו השוי ונצריך למלך

הכבוד סלל הכצירן והנקדס בקדס :
ולך תעלה קדושה כי אתה אהינו

מלך מוחל וסולח :
שיערי ארמון מהיה תפתח לבואי

ארמון סברי בנוזים מהרה תפתח
לרדך אחוויה סברי היגל סנחמדום מהרה

תפתח לעצריה סיערו זכול מחמים מהרה
תפתח לחכיל עניתי סערי טהרה מהרה

תפתח לובה וכרה סערי כתר סתימן מהרה
תפתח לעס לה אלמן וצרה ויצרן ותוקדס :

וחס"כ יאמר קוהורים חני ס' ט"ל :
לבני צח לידוחן יכוין בסופי תיבות

נזכור אחרתי אשמה דרכי
לדור : אחרתי אשמה סהטוא בלסוני סנא

דרכי סהטוא בלסיני סס זה ידך יצ
אשגרה לפי סחסוס והסקורות

בצור רשע לנגדי : סס מר"ה אש ירח לפי
כאלמתי דומי סחסיתי סחסוס בעוד רשע

הטוב וכחכי בעכר : סס לנגדי וקטובה דרכי
לכו בקרבי כהגיוני יונא סא"ת כ"ס סהיה

תבער אש דכרתי קנל"ם ונקורותיו
בלסוני : היודעיני ה' הוא מפסוק

קני ומדת ימי מה הוא אחרתי אשמה דרכי
ארבעה מה סרל אני : מחטוא ולו סטני סנא'

הנה טפחו' נתתה ימי מנבלטן ומכריתתן כל
וחלדי כאין נגדך יך ננצי בני אדם :

כל הכל כל אדם ננב
סלה : אך כנלס יתהלך איש אך הכל יסמיון

ינבר ולא ירע קי סחספס : וצתה מה קויהי
ארני תוחלתי לך היא מכל פשיני הצילני סרפ'

נבל אל תסימני כאלמתי לא אפתח פי כי אהיה
עשית : ססר מעלי ננצד מחגרת ידך אני

כלותי : בתוכחות צל עון יסרת אישותמס
כפס סחודו אך הכל כל אדם סלה : סמציה

תפלתי ה' ושועתי האוינה אל רמצתי אל

תקון לפגם קרי

צ"ט

סב"ב חצ"ה או"ר ג' ל"א זקרע לחפרע
 כפי תחר"ז יהיה ל"ו לילית שפ"ה גימטריא
 ל"א זקרע : שכינה -
 והכוונה והיה פי ראשו ר"ל פי האמה בתוכו
 שלא יצא שום טפה החוצה וזה על ידי שפ"ה
 שהיה השכינה המגן עלינו מפני סמ' ומוק' :

תם ונישלים תיקון רפגם קרי

הגהגת יו"ט

הזהרות למי שרוצה לעבוד את קונו

העקמים מסידור הר"י סרוק
 תלמיד של רבי הארי' ז"ל ואלו הם :

א' קודם כל דבר שרוצה לעשות יאמר אם
 ירצה השם ובעזרתו יתברך :

ב' קודם הלימוד יאמר הריני קורא כתורה
 לקרא את נפשי ולהדביקה אל שרשה על
 ידי התורה כדי להשלים אילן העליון
 ולהשלים אדם העליון לתקמו כי זה הכלית
 ביאתי לזה העולם וזה תכלית עסק תורתתי :

ג' כשיקח חספרי' ללמוד ינטלם בכבוד כמו
 שמוציא בבגדי המלך ובפני המלך ולא
 יביאם על בכי קרקע ולא על גבי ספסלים
 שיושבים עליהם ולא במקום שיושב הוא
 אלא יהיו על גבי ארבו המיוחד להם :

ד' יהיו ידיו נקיות וגם נקיות מכל גזל
 ואיסור ואונאה :

ה' שאם ירום ויוו על סכרו אפי' בדרך שחוק:
 ו' שלא יכעוס כלל והלל שהוא עין שאין לו
 תרופה ועיין בס"ה פ' תצוה וכל שכן שלא
 ירוק דבר מידו בכעס ח"ו שהרי הוא
 בעוכר ע"ז :

ז' שלא לשלב אנבעותיו בדרך שרגילין
 לעשות כי מתפורר הדגן למצלה ח"ו :

ח' ילמדם לבני ביתו דיני הכרם ויזהר מאד
 בכל עניניו :

ט' שלא להסתכל בצורת אשה כלל ועיקר
 ואפי' באשתו נדה :

י' כל דבר של מצוה ומסידות שנהג שלא
 יכטלנה

אקרא : נדתי לה' אשלים נגדה כל לכל עמו :
 כהצרות בית ה' בתוככי ירושלים הללויה :
 סי' קכ"ב יציר המעלות לדוד לולי ה'
 שהים לנו יאמר כל

ישראל : לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו ארץ :
 אוני חיים בליעונו בחרות אפה בנו : אוני הניח
 שטפנו כחלה עבר על כפשו : אוני נזכר על
 נפשו המים הזרונים : כבוד ה' שלא יתנו
 ארץ לשניהם : יפשונו כצפור נחלטה הפח
 יוקמים הפח נסכר ואיחנו נחלטנו : עזרנו
 כשכ ה' עשה שמים וארץ :

וכדי שלא יארינו לו מקרה לילה יאמר
 קודם שיחבב נוסח הפליה ויואם
 ח"ו עם כל זה יחריעו הנה בכח הגולת
 אמירת נוסח זה קודם השכיבה מועיל שלא
 יחויק הקליפת כל כך בטיפות שיצאו מחנו
 וכמקל יוציא את כלצנו מפני וזה תוארו :

יק המתעלה על אופן הגדולה הנקרא
חזחיות סמכני וכמול הרגש הטבע
 הנופני ול יצא ממני ט"ז שהוא

הקרי הידוע לצאת בארץ הטבע מכני אדם
 ועתה מהר ועשה למען קדושת **כנוי**
כנסנוי סמנגלך ולמען קדושת

הכהנים הממונים

עליהם **אגף שגף נגף יגף**

נגף אגף נגף אגף יגף

ואח"כ יאמר **טיט טיט טיט**
יה יהוה יה הצילני מרוח רעה שבה
 ליטול מחני זרע או
 להרגיש או להגיע אליו וכל הבאים ליטול מחני
 זרעי או להגיע אליו יהיו בחרם יהושע'ן כון
 שהחרים את ירוחו ואת עבד'ן זרע - ויאמר
 ר"פ בר גדוד יגודנו והוא יגוד עקב :

(ויזהר שלא להוציא חסמות מן השפה ולחון
 כאשר הזהירנו רבינו הארי' ז"לה :

ואם ירצה יאמר אח"כ יכוין ר"ת לפיו סביב
 פ' זה והיה פי ראשו מעשה אורג סמאל
 בתוכו טפה יהיה לפיו ז' ור"ת ת"ת חרא יהיה ל"ו
 סכיו ל"א

הנהגת יושר

יבטלנה ח"ו :

א כל המצות שצושה וכל עסק התורה
שציוסק יהיה בשמחה רבה כאלו הרויח
תחון רב :

ב מותר לשנות קצת מפני דרכי שלום :

ג להיות דבורו בנחת עם הכריות ולא ירום
קולו ולא יכוה לשום בריה ולא ידבר לשון
הרע ח"ו ולא ידבר גם כן כגנו' חכרו ח"ו
ולא יתכבד בקלון חכירו :

ד שלא יקלל את עצמו ולא את אשתו שצובר
בלאו וגם לא יקלל את חכרו כשם ח"ו
ואם מקלל את חכרו עובר בלאו בין בפניו
בין שלא בפניו :

ט שלא יהיה בעל חלוקת ותמיד יזהר
כשלום בקש שלום ורדפה בקשה מחקומך
ורדפהו במקום אחר :

ז למד לשוכו לות' איני יודע וינצל מהרבה
רעות :

ח יזהר מאד בכבוד חכריו וקטון יהיה
בציניו בגדול וירין את חכירו לכף זכות
ח' למד לשוכו לות' על כל דבר גם זו למובה
ט לקבל מוסר מכל אדם אפי' קטן ממנו
ושלז להצליכו לומר טול קורה :

כ' ליוהר כצדק' כפי בחו ובסדר פנים יפות
וכדברי תכחומין לעני ואביון וזה ככל יום
ויום :

כ"א יזהר משבויצת שוא ואפילו בלא שם ובנוי
ושלא להזכיר שם שמים לבטלה ושלא ליתן
שלום לחכירו במקום מטונף אלא יאמר לו
לך בטובת שעה כמנהג בני אדם :

כ"ב לא יצבור בין ב' נשים בין ב' גתלים ב'
כלבים או תחת אפשר הגמל וכיוצא :

כ"ג לככות על עובותיו מידי זכרו או חס
ויתמרמר מאד ויהיו נגד עיניו כמש"ה
זחטאתי נגדי תמיד וכו' :

כ"ד שלא לפרוש חן הצבור בכל דבריהם על
דברי צומות ונצקתם :

כ"ה לברוח חן היוהרה ומן הגאווה ח"ו אך
הכל מקום לא ימנע מחסידות דברים

ל' לא סגו בלאו הכי חלעשות כפרהסויא :
כ"ו לא ישנה דבורו בשום צד דהוי כעובד עז
כז ליוהר בכל מה דאפשר לתפוס סכרת
המחמיר ומדת חסידות :

כ"ח ירגיל לומר על כל דבר בלא נדר :
כ"ט לא יוסיט ידו בוקנו וכשכב שהוא
שכובה :

ל' לא ישכע בחיי נפשו או בחנוחת אביו
ואמו :

ל"א יזהר לומר דבר בשם אומרו שמכיל
גאולה לעולם :

ל"ב לא יאחר קבלו דעתי :
ל"ג לא ילמד קטגוריא על ישראל יחיד א'
דבים :

ל"ד לא יפתח פיו לשטן :
ל"ה לא ישמע קול אשה משודרת שהוא עין
פלילי :

ל"ו לא יסתכל באמה ובקשת וכלכנה א'
בצופות וחיות כשנוקקין :

ל"ז לא יאמר ד"ת ופסק דין אם אינו ברור לו
כאחותו שזם ורם עליו שג"א יתור לחכמם
אחותי את :

ל"ח לא יסתכל אפילו בכגרו אשה השטומים
בכותל :

ל"ט שלא לסקר בשום צד ואופן ח"ו אך מפני
השלום ישנה אך לא ישר :

מ' ירחיק מהקפדנות ואפי' בביתו ואפי' על
דבר טראוי להקפיד עליו :

מ"א יבחד התבודדות כי הוא שלימות גדול
ויותר טוב על ידי חבר :

מ"ב לא יקנא משום אדם ורקב עצמות קנא' :
מ"ג לקבל כל אדם בסדר פנים יפות :

מ"ד שלא להיות כהול כמעשיו כי אם במתקן
ובשלה עצה :

מ"ה לא יכבה נר בפיו כי הוא סכנה :
מ"ו לא ילך יחידו וכפרט כלילה כי הוא
סכנה :

מ"ז לא יזכיר שם אלהים אחרים שטן או שדים
אפילו בלעו ר'אבלו כי עובר על ושם
אלהים

הנהגת יושר

ק

ושינתיה ולא לתועלת עצמו יח"ו:
 ס"ר כלל גדול לטובל ככל עת הצורך תמיד
 וטבילת בעל קרו מצוה והרב אל היס
 מחמיר דיקא בקרי ח"ו אך לא בווזב:
 ס"ה צריך להשלים בכל יום צדק ב' אמנים
 ד' קדושות י' קדישים ק' ברכות:
 ס"ו אם א' מחבריו בצער ושתתף בצצרו
 ויתפלל ויראה בלי הוא בצער ובגולה מצוה
 וזו כי שאלתו כלולה מרבים וזכות הרבים
 תלוי בו:
 ס"ז כשם שצריך להיות מעשרה ראשונים
 בשחרית כן צריך להיות במנחה וערבית
 ולפחות מי שאינו בשחרית יהיה במנחה
 וערבית גם אם אפשר לדמו' בתפלה טוב
 מאד ששערי דמעה לא ננעלו ואין בזה
 משום עצבות וכתוב והנה נער בוכה
 ותחמול עליו וכשהוכה יעביר הדמעות
 על מצחו להצביר הפגמים הנרשמים שם
 וגם יעבור הדמעות על כף ידו דכתיב כיד
 כל אדם יחתום וכו':
 ס"ח יזהר מאד להוציא חפיו כתקנם אותיות
 דמכסא כי המכליץ נאמר עליו הכשר
 עורכו וכו' וכפרט באותיות אה"ע הנו'
 בא"ז דף רצ"ד:
 ס"ט אסור להניח רוק תלוש בפיו בשעה
 שמתפלל לכן ירוק תחלה ואח"כיתפלל
 וימתין כדי הלוך ד' אמות אחר הרקיקה:
 ע' הפותח עינו בשצ' הינמורה אנהיג קלנא
 בשכינתא וכ"ס הסופך עניו להסתכל
 בצרכי עצמו:
 ע"א לסלק המחשבות ורות הן בתפלה הן
 בלמוד תבונן לשם זה יתורה והנקודות
 מפסול לעכרך בכר' ה' אהיך
 וכן יזהר כמה פיגמים פסוק אשתמיד
 תוקר על המוכה לא תכבה:
 ע"ב שלא יתאוו לאשה יכתוב סס"ה בקלף
 כשר וישארו עליו וכן טוב לכווננו כשיבא
 לו הרפורי אשה ח"ו ויהו ג' שנהאל
 ולבטל ההרהור טוב

אלהים אחרים לא תזכירו ולא ישמע על
 פיק:
 מ"ח יכסה סודותיו ולא יגלה אותן לשום אדם
 כי אם לכאמן גדול:
 מ"ט בסידות התורה יהיה צנוט מאד שלא
 לאמרו כי אם לכאמן בעבודת קונו:
 נ' לא ישנה ממנהב הקהל:
 נ"א ישקוד על דלתי ספרי המוסר תמיד:
 נ"ב יוסי מקלות ראש בכל שעה ורבע:
 נ"ג לא יאמר דבר שאינו נשמע דמוטב שיהיו
 טובגין ולא מוידין:
 נ"ד צריך קודם כל למוד ותפלה להסיר כיחו
 וניעו ודבר המטרירו:
 נ"ה יבער השער מעל אונו ומסכיבות פיו
 בעת התפלה:
 נ"ו צריך ליטול ידיו קודם כל תפלה אעפי'
 שאינו יודע להם טום לכלוך:
 נ"ז טוב להיות כבית הכנסת כל ג' תפלות
 ששם הקדושה מושרשת וטוב ללמוד שם
 שכל הלמוד שם אינו שורה:
 נ"ח טוב להיות עמו איוה ספר ללמוד בשעה
 שהש"ץ קורא כס"ת כן נכרח לנכרח אבל
 בעת הקריאה צריך לשמוע חפיו של ש"ץ
 וכחשכ כאלו עומד בהר סיני:
 נ"ט אע"פ שאמרו כל עצמותי תאמרנה
 שינעניב כל גופי והו דוקא בומידות אבל
 בצמידה רק שפתיו כעצות:
 ס' יזהר להתפלל בסדר ולא ברילוב שמהפק
 צמרות וקשר העולמות:
 ס"א אסור גדול להשתחוץ קולו לזילתו בצמיד'
 שתפלתו נשלכת למקום פסולי המוקדשים
 על ידי מלאכים הנק' אונים המאזנים על
 כל כך כנו' כוזהר אבל עם כל זה ישעיצ
 לאזנו:
 ס"ב יביח ידיו על לבו כפיתים ימנית על
 שמאלית ולא יוצא הגדול לחוץ ויכוף אותו
 לתוך היד ויעמוד באימה כעכר לפני רבו
 כן יעשה כנ' תפלות:
 ס"ג קודם שיתפלל יעיס פניו ליחד קנ"ה

סירוק

הנהגת יושר

תיקון לנגפה ב"מ

בזמן הנגפה ב"מ ואמר בכל יום ויום קול
ורחם החמה ואמר שקיעת החמה:

ויאמר אליהם ישראל אביהם אסיה

אפוא זאת צ"ש קסן מוזרין?

הארץ בכליכם והקרידן לאיש משה ויכו

בשם זה הוצא מאותיות אלו **נעירירון**

מצט צרי ומצט דבס

נבאת וקוט ב"טנים וסקרים ויכוין בשם זה

היוצא מאותיות אלו **צדנלבי"ט** ויכוין

בשם כן בזה השם **היוצא**

מפנים שם זה הנזכר **קהסמגת**

ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה

ותן עליה אש מעל המזבח

וזים קטורת והולך מהרה אל העדה והשו

עליהם כי יצא הקצף מלפניה' החל הנגף

יכוין בשם זה **נגף** ויקח אהרן כאשר דבן

משה וירץ א' תוך סקהל והנה החל

הנגף בעם ויתן את הקטורת ויכפר על העם

וישחזר בין שמים וכין החי' ותעצר המגפה

ויהיו המתים כחמפה ארבעה עשר אלף

ושבע מאות מלכר המתים על דבר קרח וישל

אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והחמפה

בצורה ויכוין בשם זה **טפטיפיה** טפלו

עלי אקר ודים אני בכל

אנור פהודך טפס כחלב לכם אני תורתך

טעשעתי יהי לכי תמים כחקך למען לא אכוש

טפטיפיה לעולם יהודה דברך נצב

בשמים **יב פעמי'**

ברוך רחמנא דסייען

טירוק ולמי שיצרו תוקפו יזכור גם כן זה
השם **דמורטירון** נימטרויא יצר
הטוב עם שכעה

האותיות :

פ"ג פהכלה יתן עיניו על הכוס ויסתכל
במנחו ויאמר שלשה פעמים כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ובכל
פעם יכוין בשם זה **אגלא** :

ואחר כך יאמר פסוק

עוי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלני

ואמרו אלהי אבני וארוממנהו וכשאומר זה אלני

יכוין בשם **מצפיץ** כן יעשה ה' פעמים

ואחר ההכלה ישתה

הכוס של ההכלה כלו ולא ישאר כלום ואחר

כך יברך ברכה אחרונה ותכף ומיד יאמר ב'

פסיקים אלו האונו השמים וארכבה ותשמע

הארץ אתרי פי יערוף כחטר לקחי תול

כטל אחרתי כשצירים עלי דשא וכרכיבים

עלי עשה הי שם ה' אקרא הכו גודל ללאינו :

ע"ר בש קים בלילה ללמוד יאמר הברכות

ויאמר התיקון וילמוד עד אור הבקר ויכוין

לצעות כחת רוח לשכיבה שכל ידי עסק

התורה תוכל לעלות בשחרי' ליחר עש דודה :

פ"ה סדר הלימוד באשמורת יעסוק בתורה

שבעל פה שהוא משנה וכן תרג' המתרג'

על פסוק קומי רוכי בלילה :

ע"ו ועסק המשניות יש להם סגולה לתיקון

הקרי ולחרוב את יצר הרע ויזהר לקרות

כניגון וכשיגמילם שכל הקורא ואונה בלא

וחרה עליו נאמר וגם אני נתתי להם

תקים לא טובים :

ע"ז מע"ח יכוין כי קול ודבור הם ו'ה' ביראה

ואהבה הם זה נחמא שמיחד השם :

פ"ח טוב מאד לקרוא בספר התיקונים כי

לכך נקראו תיקונים שמתקנים את הנפש

ותיקון פ"ח מועיל לתיקון הקרי ס"ו :

על ידי הנצב במלאכת הקדש דוד ה"ים י"ץ בלא"א המטביל ונכון יעקב רפאל מילול ד"ר

על ידי המסדר אותיות במל הק ברוד שמואל סיני קולונת ו"ץ
על ידי המסדר אותיות במל"הק יצחק י"ץ בכ"ר משה פאלאני נ"ע
על ידי המסדר אותיות במל"הק הנטה בכ"ר מרדכי דיל מורו י"ץ

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקון מ"ח מספר תיקוני זוהר, שהוא אחד משבעים התקונים שכתב אור העולם התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בספרו.

ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה: ירום מזלו ולא יתמוטט. יצליח בכל דרכיו. לא יבוא לידי חסרון פיס ועניות. כל אויביו יפלו תחתיו. לא יראה מיתת בניו. זוכה ומתקן נפשו ורוחו ונשמתו. פחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל הצרות והבעיות) מתרחקים ממנו. יציל ממקרה לא טהור. מועיל מאד לתקן את עוון פגם הברית, ובפרט באותו היום. לא יחלה במחלת הנפילה. יזכה ליראת שמים. יזכה לאריכות ימים ושנים. יזכה לעולם הבא.

לזן בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה
 לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי
 דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן
 דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח
 לה ברשו אחרא דאיהי מרה ומחול, ודא גרם
 לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו
 בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן
 דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכראה,
 שבתא"י איהו מחול, חמ"ה אתתא בישא מרה,
 שבתא"י עליה אתמר והבור רק אין בו מים, מים אין
 בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון
 וקינה והספד וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא
 לישראל. וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא
 אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד
 לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברכת, פנונא
 דשפחה דאברהם דאתמר בה מפני שרי גברתי אנכי
 ברכת. מחול עלה אתמר של געליה מעל רגליה, געל
 מטונף דמטה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד
 עליו אדמת קדש הוא, דא שבת, ועליה אמרת
 שכינתא פשטתי את בתנתי איכבה אלבשנה,
 רחצתי את רגלי איכבה אטנפם, ובגין דא צריך בר
 נש בשבת לשנויי בלבושין בשרנא במאכלין, וצריך
 למהוי מוסף מחול על הקדש, וכל המוסף מוספין
 ליה נפש יתירה בשבת. וכל הגורע גורעים לו אותה
 נפש יתירה חס ושלום, וכל המוסף מוספים לו נפש
 יתירה בשבת.

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(דמיו מו, כו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעה
 מרחוק ואת ורעה מארץ שבטים (כפן שכל הנשמות השבוים בטומאה, יחזרו לקדושה), ושב
 יעקוב וישאנן ואין מתרדי: (תהלים יח, לא) האל תמים דרבנו אמרת (כפן
 שהקלה ה-מארת שגורמה בעונותיו, תהפך לאמרת) ה' צדופה מגן הוא לכל החסידים בו:

בראשית, תמן תר"י תמן שב"ת, פנונא דא
 בראשית ב"רא שבת": ואינון תרי
 שבתות, עליהו אתמר ושמו בני ישראל את השבת
 לעשות את השבת וגומר, תרין ומנין אדפיר הכא
 שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה, לדרתם מאי
 לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לזן דירה
 בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע
 דאיהו חלול שבת, ברית עולם דא צדיק, דשריין
 תרנייהו עליה, חד לאמלאה ליה וחד לאתמליא
 מיניה. בני ישראל אינון תרין בליין נצח והוד, פנוי
 דישראל סבא עמודא דאמצעיתא, תלת שביעי
 שביעי שביעי אליו תלת אבהו, ענג שבת ונ"הר יוצא
 מעד"ן להשקות את הג"ן, ונחה, אית נהר ואית נהר,
 אית נהר דאתקרי נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל
 קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה
 אלהים וולתה, האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה
 דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש מאות
 שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא
 דאיהי שכינתא תתאה. זכאה איהו מאן דנטיר דירה
 לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דמחול,
 וכעס דמרה דאיהו נורא דניהנבם, דעלה אתמר לא
 תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא
 ודאי דכל מאן דבעים פאלו אוקיר נורא דניהנבם,
 ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים
 מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם
 ועשרה לתוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין
 דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין
 מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.
 וציאות השבת שתים. אינון עקירה והנחה, דעביד

שיר היחוד

ואחר כך יאמר שיר היחוד מהאריז"ל:

יהיד הוא במלכותיה.

יהיד הוא בנאותיה.

יהיד הוא בסתימותא דה"א עילאה.

יהיד הוא בשבע רקיעין, וכל רקיע ישבח יתיה במרומא באימה ברתת (בי"ע).

יהיד הוא בשעתא דנהיר זיוויה (נ"א זיווא) דה"א עילאה בה"א תתאה.

יהיד הוא בשייפין דמרכבה דנהיר זיווהון לאיילתא בשעתא דמתחברא עם בעלה.

יהיד הוא בדרגא עשירית דמרכבא.

יהיד הוא בנאות באבא ואימא בשעתא דיתחבקון דין עם דין.

יהיד הוא בדל"ת וא"ו יו"ד לתתא יו"ד לעילא בין תרין כרוביאי.

יהיד הוא בנהרא דנפיק מעדן ואתמשיך לדל"ת יו"ד בשכינתא תתאה ויו"ד עילאה.

יהיד הוא בכתפין דז"א [דזעיר אנפין] (נ"א דמלכא קדישא) דאינון נטיין לתרין פרגודין דאינון לעילא.

יהיד הוא באחדותיה דה"א רמיזא בעולימתא שפירתא דגלייא ולא גלייא.

יהיד הוא בתרין ותלתין רקיעין דאינון מתכסיין מכולהון.

יהיד הוא בתלת מרכבות דיליה דנהורא עמיה שריא.

יהיד הוא בעשרין וארבע דלוגין דדליג ודליג ואדליג בה"א עילאה.

יהיד הוא בתרין וחמשיין צרופים דה"א דאינון שבילין דל"ת וא"ו דלא ידיעין.

יהיד הוא בשעתא דנפיק טלא מבין חיוותא דאינון רמיזאן ולא רמיזאן, רמיזאן אינון בסופא דיו"ד

עילאה, גליין ולא גליין, נסעין ולא נטלין מתכנפין בכנופיאי דלהון אלפין ורבבן רתיבין קדישין

תקעין ולא מיבבין כמה דאיתמר 'לבבתני אחותי בלה' דאינון בולהון מתכסיין בצלא דדל"ת וא"ו, ולא

גליין ולא רמיזאן ביו"ד ה"א חקק שמיא בכורסייא יקרא דה"א עילאה בילאו"א. [ברוך ה' לעולם אמן

ואמן].

עד כאן נוסח כמה דפוסים. מכאן והלאה נוסח הוספה של הרי"ח הטוב "בעל בן איש חי" מספר סמא דחיי (ח"ב)

ונפיק משירא דא שמא דמלכא משיחא ושש ומאתן דאינון יתירין על אלף דחורבן ביתא רזין עילאין.

בזמנא דינצח הקב"ה לאומין דעלמא יתקיים כי אז אהפוך אל העמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם

ה' ולעבדו שכם אחד, 'שפה' כחושבן 'שכינה', להשתעבדא שבעין אומין תחות ידא דמלכנו

משיחנו ירום הודו וכי מלכותו בכל משלה.

קום דוד* משינתך בזאת דילך, בזאת אני בוטח, קום רעיא מהימנא לאנהגא זאת דילך, זאת התורה,

קומו נביאי קשוט בזאת דלכון: "כי אם בזאת", קומו אבהן קדישין בזאת דילכון "ואף גם זאת",

קום שלמה מלכא בזאת שלמה דילך, קומו בולבון וזילו לסיוע ועזר דא קרבא דמלכנו משיחנו ירום

הודו, קומו ופתחו היכלא דכל מאני דקרבא תמן, וזילו קודמיהון בגין יקרא דמלכנו משיחנו ירום הודו.

ובגין רחמותא כל בני גלותא, ויתקיים ויתקיים "ישראל נושע בה" תשועת עולמים". "זהיה ה' למלך על

כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד". בריך שמיא לעולם ולעלמי עלמין אמן. [עד כאן. ויאמר

פסוק "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה" י"ז פעמים.

מצאנו כמה נוסחאות בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבין, צמח צדיק, יפה

ללב, ועוד, ואי"ה נדפיס את כל הספרים בעלונים הבאים, בע"ה.

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הדפסה והפצת הספרים – טל: 0527654911

קובץ שופר הזוהר

כרך טו
ובו ספר אחד
(288 עמודים):
ספורי הזוהר

קובץ שופר הזוהר

כרך יז
ובו חמשה ספרים ספרים
נפתחים (272 עמודים):
זוהר הפשרות - מי יאכילנו
בשר - ערכת גר למשיחי
- קרקא - מגלה עמקות
חיו ופעלו

קובץ שופר הזוהר

כרך יח
ובו ספר אחד
(256 עמודים):
זוהר קריאת שמע
כהלקתו דיניו ומנהגיו

בהאי חבורא דילקד דאיהו
ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא
עלאה תשובה. באלין לא
צריך נסיון, ובגין דעתידין
ישראל למטעם מאילנא דחיי,
דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון
ביה מן גלותא בר חמי.

קובץ שופר הזוהר

כרך יט
ובו ספר אחד
(422 עמודים):
זוהר התקונים תקון מ"ג

קובץ שופר הזוהר

כרך כ
ובו ארבעה ספרים
נפתחים (328 עמודים):
זוהר לפורים השלם

